

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכת-משנה:
רב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשה
הכתב הראשי:
שרגא חריניץ
חברי המערכת:

ישראל ביבר, ניצה נבי, איתן נבירון, לילי גלילי, רויז חורוביץ, רותי ורד, רוגי זורר, אברהם רומון, אסקר סאונר, משה לשם, אביבה ססון, עמוס קינו, שלמה קרו, אלו תבור.
הצייר הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: סמואל כרתור אריה אריאל נתורון

העתון הנקרא ביותר במדינה

קריאה יפה

עוריאל קרליבך המנוח לא היה אחד ה'חובבים' של העולם הזה. אולם היה לו שר' פוס עתונאי חותך. כשעבר אהרון דולב, לשעבר כתב העולם הזה למערכת סעריב, אמר קרליבך בדיוח השנת שלו על פעולות המערכת, שהוא מקוה כי דולב "יתקדם גם בעתיד... מבלי לאבד את היתרונות הר' בים שבסגנון אכסניו הקודמת בהעולם הזה".

נבחרתי בפסוק זה בשבוע שעבר, כשזכה דולב, צבר תליאביבי, בסקופ בינלאומי: היה זה הוא ששאל את ניקוליי בולגאנין ב' מוסקבה על יחסו לישראל. בולגאנין נתן לו רמז בעל חשיבות עולמית: שהוא מוכן לבקר בישראל אם יוזמן, וגם להושיט עז' רה סכנית. מובן שמעריב' הביטס את השיחה בהדגשה.

למחרת היום נטלתי לידי את כל עתוני הבוקר, כדי לראות כיצד הם מוסרים ידיעה זו. מי שאינו מכיר את עתונאי ישראל, יכול היה להיות מופתע: אף לא עתון אחד הז' כיר את שמו של דולב. כולם הודיעו רק כי בולגאנין דיבר עם "עתונאי ישראלי". הארץ אפילו הכתיר את הידיעה כולה בש' מותיהם של רויזנס, יוניס פרס וטוכנות הידיעות הצרפתית, כאילו היתה זאת ידיעה שאין לה שום קשר עם עתונאי ישראלי.

צרות עין אופיינית זו היא אחת הקללות הממאירות ביותר של העתונות הישראלית. קנאת עתונים אינה מרבה חוכמה, אלא רק חוסר כבוד עצמי.

אנו בעתון זה, התרגלנו מומן להתיחס

ורת אבי, שניתן לי לא מכבר עלידי שר הננים — אם לא אבלום אף מי ואפסיק להחריע על אי-הצדק שנעשה לי. עלי לציין כי מר עיני היה רווק אריב בהסמכת איומיו. הוא אפילו הכפיש לנסות ולהשיג עבורי משרה — כמחול מכתבים מכית לכיתו

דאוד חורי, נצרת
בעיטה בעברית
כל הכבוד לכם על טיפולכם הנחרר בפישי חק הכדורגל כמפסקה (העולם הזה 979). כחובכ סמורס מושבע, עקבתי אחר כל ה' עתונים באותם הימים ואחם היחידים שהע' לחתם להביא שלל צילומים כה נרול במחיי' רוז כזו.

יחנן מירון, תליאביב
ובכו, יוסלה מרימוביץ' כתב וצילם בשי' בילכם, מחז' עכשווי אני מבין למח שלא היה לו זמן להבקיע איוה עקר או שניים... עוזי בירנפלד, בתים

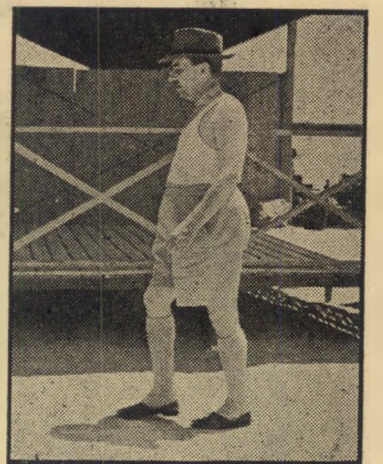
אני רק מקווה שתוצאת המישחק לא נכ' עה מכר שנס הודורוב היה עמוק אותה שעה בכיסוי המישחק בשביל חולם חזה. אינך אולי תעשו מופעל לאומי ותבקשו מ' אוניו' ומישחקו הרוסיים לכתוב ולצלם בשי' בילכם כמישחק הנפוליון?

חיה בלומנסל, ראשון-לציון
אם יספיקו לנמוד עברית עד אז.

מה היה קורה אילו משרד החוץ שלנו היה דורש בכל תוקף ששחקני הנבחרת ה' רוסית שיבואו לשחק כאן יחליפו קורס את שמש' לעברית? האם היינו שומעים כררו' על החלוצי הימני תוציא-ל-ג' (מאמשינו) המעביר את הכדור במסירה ארוכה לתייש' נכי (מישנקו) ותיישניקי לנתן נורי (אינור) (מטו) ומשלח פצצה ישר לרשת של חורר' רוב — סליחה, חורר' יעקב בלדימן, חיפה

יחנן, הקורא בעל-דמיון.
גופית-שרת
הירד לצלם שלכם על תמונת משה שרת בנופיה, המסתיו לאשתו, כשהיא יוצאת מן המפלחת בסדום (העולם הזה 979). אני חר' שב שזוהי תמונת השנה. אבל צץ בלבי חש' נורא... הדמויות קצת טכנות ויכיר' לות להיות סתם דמויות אחרות.

אלמור, בוש, תליאביב
יבוש הקורא בוש על חסדו. להלן צילמו' המלא של שר החוץ לשעבר בגופיה, בסדום.

משה שרת בסדום

זכות טבעית
כתבתם כמעט עמוד שלם על מר זכאי מקריית שמונה (העולם הזה 978). רבות הן המשפחות בארץ הנקראות בשם זכאי, מדוע, אם כן, לא יפסקתם את תמונתו של הנציץ' האברה המצלמה לצלמי העולם הזה?

יעקב זכאי, חיפה
גם צלם העולם הזה סבר כי הקורא זכאי, ויתר הזכאים, זכאים לראות את תמונתו של מנהל החברה לפיתוח קריית-שמונה, יצ' חק זכאי, אולם הוא עצמו סבר אחרת, סירב להצטלם.

דור ההמשך
מדוע אפשר בישראל לעורר פולמוס חריף והפגנות על, למשל, השאלה: האם לציין היה וכן ארום או שחורף? או לא יקום איש להפגין נגד התעשרותו של פקיד זה או אחר על חשבון מילים הססים או פעולה זו או אחרת נגד חופש האזרח?

... הצורה היא שדור ההמשך הולך בתלם וזה כולל לא רק נובניקים אלא גם חלק נרול מאותם האנשים שהנישו לנו את המ' דינה על משל של כסף. הפסיכים המוצעים לצייר הסוב חוקים וקוסמים כנראה יותר ממשגינים מיושנים כגון כבוד עצמי, סוהר' מידות והתנגדות לרע.

אהרן ברט, עכו

עקבתי בעיני אחר כתבותיכם על המצב הפוליטי ונילוויכם על השחיתות במנגנון הממשלה. טוב לדעת שישנם לוחמים ביש' ראלי הונגלים בחוק ובצדק, אולם נראה כי השחיתות-הסכסוכאית חזקה הובה יותר מן הקולות הבוררים הוועקים נגדה... אינך מקווה שאם תתבסס ישראל ותמשיך להתי' קיים, יצליח דור כריא יותר לטהר את ה' אויורה.

ג'ק שולמן, בולוואיו, רודזיה הדרומית

צריך להגיש משפט
המאמר על העולה החרשך דהאן (העולם הזה 977) כולו כתב אשמה אחר נרול ענב העובדת הסוציאליית בצפת. הן תקפיד ענב סוציאלי הוא: לעורר לאדם לעורר לעצמו... נעשה עול' לאותה צעירה עלידי ה' בתור שהבטיח לה נשואים ותי אתה כמת הורשים בצפת ועונה ללא כתובת, ועוד הכ' ניסה להריון. על העובדת הסוציאליית לה' גיש' תביעה בשם הכחורה נגד אותו חתור, כי יש מה מקרה של הבטחת-שואו של נשו' אים ושל נמישת ילד. כמובן, אין זה יקום סופי, אך הבחור היה חייב לשלם עבור ה' אשה הזאת וכל כסף שהיחה מקבלת היה מקל את מצבה.

יואל ויסנר, רמתיים

בעיות ילדים
חודתי נתונה לכם עבור המאמר על חילד' בנילים שונים (העולם הזה 976). בתור מר' רה הנני לבקשכם להתחיל כבודו חרש' אשר יעסוק בעניני חינוך לפנייהם. מדור זה יכול להיות לעורר לב להורים המתלבטים ב' בעיות חינוך ילדיהם.

אסתר דנסון, חיפה

עודה על העצבים
מדוע כתבתם אליקים העצבני (העולם הזה 979)? אני רווקא מכיר את איש שורת ה' מתנבאים אליקים העצבני והוא כלל לא איש כזה...

דוד מרכוס, ירושלים
כן, אבל הקורא מרכוס אינו מכיר את ה' מניה של העולם הזה בשעות העבודה הבור' ערת ביותר. הוא עצבני מאד.

רצח דייחאן (המשך)
מסתני על זכרוננו הקצר של הקורא מלכיאל גרינוואלד (העולם הזה 978). ש' נצלם מסנו משום מה שדיחאן היה חבר מפלגתו עור באמסטרדם.

תנועת המורתי שם שלחתה לארץ-ישראל כשליחה ואף הוציאה לכבודו נליון מיוחד של עתונה. הוא אף נסע אז בקרון הרכבת ההולנדית המסלכתית — בה הייתה נוסעת בדרך כלל המלכה — אף זאת למי נקשת מנהיגי המורתי בהולנד.

בהגיעו ארצה, הוא ניתק את קשריו עם המורתי מאחר והשקיף באמסטרדמה הרקובה שלהם, והתקרב אל הרבנים דיסקין וזנר' מלך, מנהיגי אגודת ישראל ראו. מניאד' התחילו לרד לחינו' על כן, אין מלא שמשליאל גרינוואלד מתאנה לו... מננה אותו בונד בעם ישראל ופושע מיני.

יעקב חיימון, תליאביב

גורמי הרצח
במשך חורש ימים קרו ארבעה מקרי רצח' באשקלון. הסיבה תהיה ברורה לכל אחד, אם יסור לאשקלון ויראה את מאות האנשים המתחלכים ברחובה הראשי ולכל אחד שלהם צמוד לצדו אקדה, מפיט כמו בתקסס, דש' יגלות לנשק, השפעתם של הפרסים הקרמזי-נליים וסרטי קאובוי, חוסר מועדונים לתר' בות, המסח' שנוצץ כתוצאה מהמצב הבטחוני והכלכלי — כל אלה נורמים למצב אינורה ולשימוש בנשק כתחליף לשפה המקובלת. נעים גלעד, אשקלון

מבט ממרחקים
קראתי את רשימותיה של נציגת הולנד במיפניש בנות העמים, שהתפרסמו בעתון מקומי. מסתבר שהרב' אשר ממנו התרשמה הכי הרבה בכל מסעה היה יופיה ואישיותה של אופירה ארו. היא כותבת שהעברית היש' ראלית עשתה רושם רב על הבנות שהיו שם, בהתנהגותה המצויינת ובמיוחד בקשירת הידידות בינה לבין נציגת סצרים.

ורדה היגנטליך, אמסטרדם, הולנד

כצדקים
איתקו

יהודה לא התבלבל
באחד מיליות הקיץ, החלטנו לעד' רוך קומיץ שיכיל מכל טוב, מ' תפוחי-אדמה וקפה ועד ענבים, אבר' סיחים ותרגולת צלוויה. וכאן היתה הגביעה העיקרית: מאיפה נגדיל תר' נגולת.

בהרנו בינינו שלושה חברה מך המעלים שבסחבנים ושחלנו אותם לאחד הלולים שבמוטב. בבסחון התי' קרבו השיטושה אל הלול, פתחו את הדלת אן לרוע מזלם לצלל פעמוך אזעקה, שהיה מחובר במנגנון מיו' חד בביתו של הלולן. בעל הלול' תפס מקל עבה והתקרב אל הלול' בשאלה: "מי ומה?"

החברה כבר ראו את סופם לנגד עיניהם. אך יהודה לא התבלבל וע' נה בקול צרוד ודק: "זה אנחנו, התרגולות".

המושבניק נרגע וחדד לישון.
אברהם לרנר, גת-דמוך

מכתבים

משנה אתי
במשפט אשכול (העולם הזה 979), לא ציר ינתם משום-מה באיוה נוסח נשבע בוינוריון בשעלה לרונב העידים. הנוסח הנכון הוא (יש' להניח): "אני נשבע לומר לך, כל האיש ורק האמי'".

דן מיריקי, רחובות
זוהי באמ' הצעה מעניינ' ומיוחד' במינה.

קודם שרת, עכשו אשכול, מה אתם רוצים משרי מפא"י? האל' הם בכל זאת בשר ודם. כשאחד צדיק, אין לו מנייות תפיסה. לשני יש מדוניות תפיסה — אבל הוא איננו צדיק...

אלי אלגזי, ירושלים
...אשכול מלא כרימון — משנים אמי' תמים.
אסתר לויך, חדרה

איש השנה
אני מקווה שהשנה אספיק להיות הראשון המציע מועמד לתואר איש-השנה. ובכו, אני מציע שנתעלם לנפשי מן הפוליטיקאים ומ' הליכלוך שלהם, ונבחר באדם המספל ומ' עמידתו בשער במאורע העיקרי של השנה: שוער נבחרת ישראל יעקב חודורוב.

דני ענתון, חיפה

העולם הזה שוב מזמין את הקוראים להגיש את הערותיהם לתואר, כדי לסייע למערכת בבחירתה.

דוגמה אישית
ביום ג' 17.7.56 ישכתי בקפת מינתי ב' תליאביב. בשעה 22.15 עבר פטרול משטרה